

ніе-то въ главни-тѣ чърти былъ опредѣленъ още отъ време-то на св. апостоли. Освѣнъ редъ-тѣ на литургіята и други-тѣ таинства, кой-то несъмненно принадлежи на св. апостоли, за исключеніе на нѣкои си обряди и молитви може положително да ся каже, че при апостоли-тѣ или поне скоро следъ тѣхъ сѫ ся явили служби-тѣ дневни, както: първый, третій, шестій и деветій часъ, макарь и да не сѫ были въ такъвъ видъ, въ какъвто сѫ тѣ сега. Има свидѣтелства, кои-то доказватъ, че всички тѣзи служби были изложени въ особени книги и сѫ ся пазили у вѣрующи-тѣ тайно, нѣ тѣ не сѫ дошли до насъ. Отъ IV до VII в. (време на най-голѣмо-то развитіе на Христіанско-то Богослуженіе) редъ-тѣ на Богослуженіе-то, кой-то былъ изложенъ въ прежни-тѣ книги, или былъ представленъ въ чистъ и опредѣленъ видъ, или допълненъ съ нови молитви, пѣснопѣнія и даже цѣли служби. Лица-та, кои-то ся участвовали въ съставленіе-то на тѣзи книги, были сѫ твърде много. Тѣй напр. за достовѣрно ся знае, че отъ V до VII в. были введени въ съставъ-тѣ на Божественникъ-тѣ литургіи слѣдующи-тѣ нови пѣсни и молитви. +

1) Пѣсень-та на Іисуса Христа „Единородный сынъ и Слове Божій,” коя-то е введена споредъ свидѣтелство-то на діакона Павла — списателъ на 8-ть вѣкъ, въ врѣме-то на царя Юстиніана за опроверженіе на Несторіева-та ересь, коя-то е распространяvalа лъжливо ученіе, че Матерь Божія неродила Богочеловѣка, а просто человѣкъ.

2) Трисвѧтое, кое-то е пріето изъ уста-та ангелски, както казва преданіе-то, и уведено въ всеобщо употребленіе при Теодосія II по свидѣтелство-то на историка Кедрина. За происхожденіе-то на тѣзи пѣсень сѫществува слѣдующе-то преданіе. Въ време-то на императора Теодосія II-й въ Цариградъ стало твърде сильно землетресеніе, и христіане-тѣ заедно съ архиепи-